

بررسی اثرات دگرامتاژون و فنیل بوتاژون بر تغییرات پروتئین‌های فاز حاد (هاپتوگلوبین و فیبرینوژن و آلبومین) در گوساله‌های مبتلا به پنومونی گاو شیری

مسلم صادقی^۱، غلامرضا محمدی^۲، مهرداد مهری^۳، امیر افخمی گلی^۴

۱- دانش آموخته دکترای عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

۲- استاد گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

۳- دانشیار گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

چکیده

بیماری‌های دستگاه تنفسی از مهمترین بیماری‌های منجر به بروز خسارت اقتصادی در صنعت دامپروری می‌باشند. در پژوهش حاضر تغییرات پروتئین‌های فاز حاد به دنبال تجویز داروهای ضدالتهاب دگرامتاژون و فنیل بوتاژون در گوساله‌های مبتلا به پنومونی گوساله گاو شیری در گاوداری‌های اطراف مشهد انجام شده است. این پژوهش بر روی ۳۰ رأس گوساله زیر شش ماه مبتلا به پنومونی گوساله گاو شیری در گاوداری‌های اطراف مشهد انجام شده است. معیار انتخاب گوساله‌های بیمار، بر مبنای سیستم ارائه شده توسط دانشگاه ویسکانسین بوده است. در این سیستم گوساله‌ها بر اساس فاکتورهایی چون ترشحات بینی، درجه حرارت رکتم، سرفه، وضعیت چشم‌ها و گوش‌ها امتیازبندی می‌شوند. در ضمن شرط اساسی ورود گوساله‌ها به این پژوهش، عدم وجود ابتلا به بیماری‌های قبلی و همزمان بوده است. این گوساله‌ها در سه گروه درمانی قرار گرفتند. هر سه گروه با آنتی‌بیوتیک فلوروفینیکل درمان شدند. همچنین عنوان درمان کمکی در گروه اول دگرامتاژون، گروه دوم فنیل بوتاژون و گروه سوم هم آب مقطر مورد استفاده قرار گرفته است. نتایج واکاوی آماری نشان می‌دهد که در تمام گوساله‌های مورد مطالعه ما در طی دو زمان نمونه‌گیری تنها تغییرات فیبرینوژن معنی‌دار بوده است ($P < 0.05$). ولی بین گروه‌های درمانی مختلف در هیچ کدام از فاکتورهای اندازه‌گیری شده تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد ($P > 0.05$).

واژه‌های کلیدی: دگرامتاژون- فنیل بوتاژون- ضدالتهاب- پنومونی گوساله گاو شیری- هاپتوگلوبین

مقدمه

بیماری‌های دستگاه تنفس از مهمترین بیماری‌های منجر به بروز خسارت اقتصادی در صنعت دامپروری می‌باشند. پنومونی و درگیری سیستم تنفس به عنوان دو میان عامل مهم مرگ‌ومیر و حذف گوساله‌های جوان به شمار می‌رود^(۸). پنومونی گوساله گاو شیری یک بیماری مولتی-فاکتوریال می‌باشد. ترکیبی از عوامل عفونی (ویروس، باکتری، مایکوپلاسم)، اختلال در سیستم دفاعی میزان و شرایط محیطی در بروز بیماری ایفای نقش می‌کنند^(۸). به طور کلی درمان دام‌های مبتلا به پنومونی با سه هدف صورت می‌گیرد^(۱) از بین بردن باکتری‌های بیماری‌زای مهاجم^(۲) محدود ساختن واکنش آماسی^(۳) درمان حمایتی و مراقبت و پرستاری از دام بیمار است. داروی فلوروفینیکل به عنوان یکی از داروهای وسیع طیف آنتی‌میکروبیال در درمان مبتلایان به پنومونی گوساله گاو شیری استفاده می‌شود. همچنین به عنوان درمان کمکی در کنار ترکیبات آنتی‌میکروبیال از داروهای ضدالتهاب استروئیدی و غیر استروئیدی مانند دگرامتاژون، فنیل

بوتازون استفاده می‌شود. دگزاماتازون یک داروی ضد التهاب استروئیدی است که داروهای این دسته کاربردها و مزایای متعددی در طب نشخوارکنندگان دارند. خواص ضدالتهابی و اثرات سرکوب‌گری سیستم ایمنی در درمان بیماری‌های متعددی در این حیوانات حائز اهمیت است (۲). در کنار این اثرات مفید، مصرف دوز بالا یا طولانی مدت این داروها می‌تواند اثرات سوء و عوارض جانبی زیادی به همراه داشته باشد. یکی از مشکلاتی که بر سر استفاده از داروهای ضدالتهاب استروئیدی وجود دارد، سرکوب‌گری غیر انتخابی آنهاست. به طوری که آن بخش از التهاب و پاسخ ایمنی (مثل انفیلتراسیون ماکروفازها) را که دخیل در کنترل بیماری یا حذف اجزای مولک عفونت می‌باشند نیز تحت تأثیر قرار می‌دهند. فنیلبوتازون جزء دسته داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی (NSAID) می‌باشد. ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی داروهایی هستند که حداقل یکی از مسیرهای متابولیکی آزادیدونیک‌اسید را مهار می‌کنند (برخلاف کورتیکواستروئیدها که مسیرهای متعددی را مهار می‌کنند) (۲). پاسخ فاز حاد (Acute Phase Response) مدت کوتاهی پس از آسیب بافتی به وقوع می‌پیوندد و یک پاسخ غیراختصاصی است که توسط عوامل طبیعی رخ می‌دهد. منشأ این آسیب عوامل عفونی، ایمونولوژیک، نئوپلاستیک، تروماتیک، انگلی و غیره می‌تواند باشد (۷). هدف از APR جلوگیری از آسیب بیشتر به یک عضو می‌باشد همچنین جداسازی و از بین بردن عامل عفونی به منظور دفع ضایعات و فرآورده‌های مضر عوامل عفونی، فعال کردن فرایندهای ترمیمی جهت برگرداندن ارگان آسیب‌دیده به فعالیت طبیعی از اهداف دیگر هستند. APR یک پیشامد و رخداد آغازین است که در نهایت با تولید پروتئین‌های فاز حاد (Acute Phase Protein) از جمله فیبرینوژن و هاپتوگلوبین (Hp) و آلبومین باعث بقاء و حفظ سیستم‌های فیزیولوژیک هموستانز در طول دوره بعد از آسیب می‌شود (۷). آلسنجست و همکاران در سال ۱۹۹۴، اختلاف معنی داری در سطوح Hp در بین حیوانات سالم و بیمار که درگیر با التهاب بودند پیدا کردند (۱) قوتسان و همکاران در سال ۱۹۹۶ دریافتند که Hp یک وسیله و کمک تشخیصی با ارزش در بیماری‌های تنفسی گاوی است (۵). پاسخ Hp گاوی در شرایط آزمایشگاهی نیز بررسی و مطالعه شده است. سلول‌های پارانشیمی کبد گوساله بعد از درمان با دگزاماتازون باعث افزایش مقادیر Hp می‌شوند (۶). پروتئین‌های پلاسمای سطح پایه‌ای پایینی دارند و پاسخ سریع و افزایش مقادیر آنها و کلیرانس سریع آنها جهت استفاده تشخیصی بسیار مناسب است. غلظت APP با درجه آسیب بافتی و با بهبودی بعد از درمان همبستگی خوبی دارد. مشخص‌ترین و بارزترین شاخصه در استفاده از APP، تشخیص‌های کلینیکی است. APP همچنین در پیگیری درمان دارویی نیز به کار می‌رود که با تشخیص‌های متوالی و پشت سرهم APP اطلاعات دقیقی از روند بیماری فراهم می‌کند. با بزرگتر شدن واحدهای پرورش گاوهای شیری زمان کمتری جهت معاینه بالینی گاوهای به صورت تکی مصرف می‌شود و این امر نقش مهم تست‌های تشخیصی APP را در معاینه، تشخیص و درمان حیوانات بطور انفرادی بیان می‌کند.

اهداف

تأثیر دو داروی ضدالتهاب استروئیدی و غیراستروئیدی بر روی تغییرات پروتئین‌های فاز حاد در گوساله‌های مبتلا به پنومونی گوساله گاو شیری مورد بررسی قرار گرفت.

روش کار

پژوهش حاضر بر روی ۳۰ رأس گوساله مبتلا به بیماری پنومونی گوساله گاو شیری انجام شده است. همه گوساله‌ها بین ۳ تا ۶ ماه سن داشتند. شرط اساسی ورود گوساله‌ها به این مطالعه عدم وجود ابتلا به بیماری قبلی (حتی بیماری‌های غیر از تنفسی همچون اسهال) بود. همچنین در انتخاب و گروه‌بندی تیماران مشابهت سنی و جنسی و شدت ابتلا به بیماری لحظه می‌گردید. گوساله‌ها بر اساس سابقه

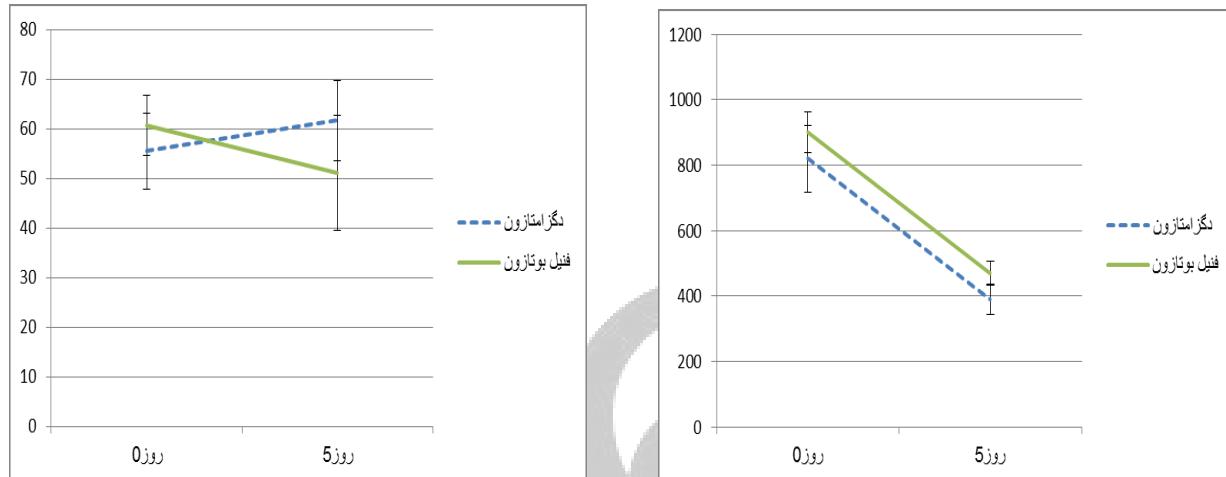
بیماری، مشاهده، انجام معاینات بالینی و اطمینان از عدم وجود اختلال در سایر دستگاه‌های بدن انتخاب می‌شدند. پس از انجام معاینه بالینی و اخذ علائم حیاتی (TPR) اقدام به دادن درجه بندی (اسکور) براساس شاخص‌های ارزیابی شده، گردید. سیستم امتیاز بندی، بر مبنای سیستم معرفی شده توسط دانشگاه ویسکانسین که برای شناسایی و تشخیص گوساله‌های مبتلا به بیماری تنفسی از گوساله‌های سالم طراحی شده است قرار گرفت. معیار این درجه بندی بر اساس شاخص‌هایی همچون دما، سرفه، ترشحات بینی، ترشحات چشم و وضعیت قرار گرفتن گوش‌ها می‌باشد. با توجه به این معیارها شدت بیماری گوساله‌ها نمره‌دهی شدند (۹). پس از انجام معاینه و دادن نمره، اقدام به اخذ نمونه‌های خون توسط سرنگ ۱۰cc از ورید و داج می‌گردید. برای درمان گوساله‌ها در این مطالعه آنتی‌بیوتیک فلورفینیکل به صورت زیرجلدی تجویز شد. همچنین به عنوان درمان کمکی ضدالتهاب‌های دگزامتاژون، فنیل بوتاژون و آب مقطر بشرح ذیل به گوساله‌های بیمار سه گروه درمانی تزریق گردید.

گروه A، ۱۰ رأس با داروی فلورفینیکل با دوز ۴۰mg/kg، زیرپوست ناحیه گردن + داروی دگزامتاژون با دوز ۲mg/kg، به صورت عضلانی، گروه B، ۱۰ رأس با داروی فلورفینیکل با دوز ۴۰mg/kg، زیرپوست ناحیه گردن + داروی فنیل بوتاژون ۵mg/kg، به صورت داخل وریدی، و گروه C، ۱۰ رأس با داروی فلورفینیکل با دوز ۴۰mg/kg، زیرپوست ناحیه گردن + آب مقطر به صورت وریدی درمان شدند. بعد از ۵ روز، گوساله‌ها معاینه بالینی و نمره‌دهی می‌شدند. سپس اقدام به خونگیری از ورید و داج می‌گردیدند و همانند نمونه‌گیری بار اول، خون گرفته شده در دو لوله (حاوی ماده ضدانعقاد و بدون ماده ضدانعقاد) در کنار یخ خشک به آزمایشگاه ارسال می‌شد. اندازه گیری هپتوگلوبین با کیت سنجش هپتوگلوبین ساخته شده توسط شرکت Shanghai crystal Day Biotech انجام شد. همچنین اندازه گیری آلبومین نیز با استفاده از دستگاه اتوآنالیز Nikhon Koden مدل Cell TakαMEK6450K و به روش BCG یا برومکرزوگرین و با کیت ساخته شده توسط شرکت پارس آزمون انجام گرفت. فیرینوژن نیز به صورت دستی اندازه گیری شد.

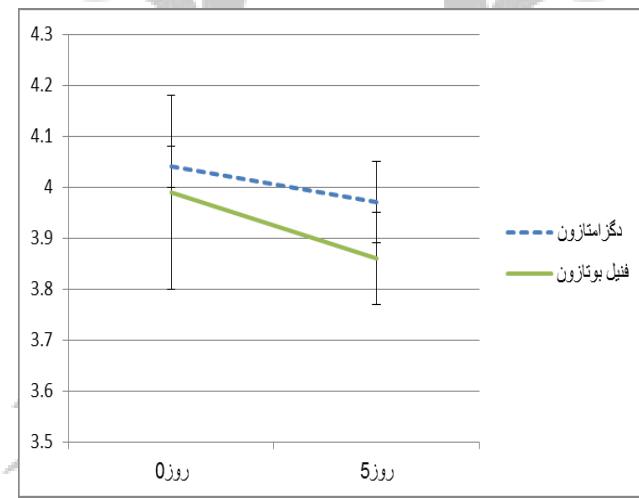
نتایج حاصل از این مطالعه ابتدا وارد نرم افزار ذخیره اطلاعات اکسل (Excel) گردید. پس از کنترل صحت ورود اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS 20 مورد تجزیه تحلیل آماری قرار گرفت. ابتدا داده‌ها از نظر توزیع نرمال بررسی شدند. بررسی توزیع داده‌ها بر اساس منحنی ترسیم شده و دو معیار Kurtosis و Skewness انجام گرفت. با توجه به اینکه پارامتر اندازه گیری شده از سه گروه مختلف گوساله بدست آمده بود. برای واکاوی آماری از آزمون Paired T test و Repeated measures استفاده شد. سطح معنی داری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. همچنین با آزمون مربع کای اثر مخدوش گری جنس مورد بررسی قرار گرفت. در ضمن بررسی متغیرهای که توزیع نرمال نداشتند با آزمون ویلکاکسون تجزیه تحلیل شد.

نتایج و بحث

نتایج واکاوی آماری نشان می‌دهد که فاکتور سن و جنس روی تغییرات در زمان اثر معنی داری نداشته است ($P > 0/05$). نمره‌دهی گوساله‌ها بر اساس شاخص‌های تعریف شده در سیستم دانشگاه ویسکانسین انجام گرفته است. گوساله‌های بیمار نمره ۰ تا ۳ را دریافت می‌کردند. در واکاوی آماری مشخص گردید تمامی گوساله‌ها بین نمره قبل و بعد درمان، اختلاف معنی داری وجود داشت ($P < 0/05$). نمره تمام گوساله‌ها تنزل یافته بود، ولی در بین گروه‌های درمانی اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P > 0/05$). همچنین نتایج واکاوی آماری نشان داد که از بین سه پروتئین اندازه گیری شده در این مطالعه در طول زمان دو نمونه گیری فقط تغییرات فیرینوژن است که معنی دار بود ($P < 0/05$) ولی در بین گروه‌های مورد مطالعه بسته به درمان انجام شده در هیچ کدام از سه پروتئین اختلاف معنی داری وجود نداشت ($P > 0/05$).

نمودار ۱- مقایسه تغییرات هاپتوگلوبین بین گروه‌های مورد مطالعه نمودار ۲- مقایسه تغییرات فیبرینوژن بین گروه‌های مورد مطالعه

نمودار ۳- مقایسه تغییرات آلبومین بین گروه‌های مورد مطالعه

فیبرینوژن یکی از پروتئین‌های فاز حاد است که تحت تأثیر روندهای التهابی در بدن تولید می‌شود و به عنوان یک شاخص معتبر در ارزیابی پاسخ‌های التهابی مورد توجه است بالا بودن غلظت فیبرینوژن در گوساله‌های بیمار، نشان‌دهنده حضور یک روند التهابی می‌باشد. در این مطالعه در هر سه گروه مقدار فیبرینوژن پس از درمان کاهش معنی‌دار داشت ولی تفاوتی بین گروه‌ها مشاهده نشد ($P > 0.05$). تغییرات مربوط به آلبومین هم در هیچ کدام از گروه‌ها معنی‌دار نبود ($P > 0.05$). هاپتوگلوبولین، پروتئین فاز حاد دیگری است که در این پژوهش اندازه‌گیری شده است. و در نهایت مشخص شد که در گروه دگزاماتازون در نمونه بعد از درمان افزایش و در

سه گروه دیگر کاهش یافته است ولی این افزایش و کاهش معنی دار نبود ($P > 0.05$). با مروری بر نتایج یکی از پژوهش هایی که در این زمینه صورت گرفته است مطالعه ای است که Claire Crews و همکاران در سال ۲۰۱۴ انجام دادند. آنها ۱۹۲ گوساله نر را در دو گروه قرار دادند گروه یک، که داروی فلوروفینیکل با دوز ۶ml/۴۵kg دریافت کردند و گروه دو که داروی فلوروفینیکل با همان دوز و نیز ایزو فلوبپرون استات با دوز ۵ml/۴۵kg دریافت کردند. آنها وزن بدن گوساله ها را در روزهای ۰ و ۱۴ و ۲۸ و ۴۶ ثبت کردند. نتایج نشان داد استفاده از ایزو فلوبپرون به عنوان درمان کمکی اثر مثبت چشمگیری روی روند درمان یا هزینه ها ندارد (۳). در مطالعه ای دیگر Firton و همکاران در سال ۲۰۰۵ در روی ۲۰۰ گاو با علامت پنومونی گاوان (BRD) در یک کارآزمایی بالینی آنها گاو ها را به دو گروه صدتایی تقسیم کردند و به همه آنها اکسی تراسایکلین به صورت زیر جلدی تزریق کردند در یک گروه از ملوکسی کام و در گروه دیگر از سالین ایزو تونیک استفاده کردند. در نهایت مشخص شد که میانگین افزایش وزن روزانه و همچنین وزن لاشه در گروه تحت درمان با ملوکسی کام به طور قابل توجهی بیشتر بوده است. همچنین از نظر ضایعات ریوی هم در گروه تحت درمان با ملوکسی کام ریه کمتر تحت تأثیر قرار گرفته بود (۴). نتایج این مطالعه نشان می دهد که استفاده از یک ضد التهاب در کنار آنتی بیوتیک نمی تواند تأثیر قابل توجهی در روند بهبودی گوساله های مبتلا به پنومونی داشته باشد و شاهدی که بتوان به کمک آن تأیید کرد که آیا استفاده از یک ضد التهاب می تواند در کنار آنتی بیوتیک در بهبود بیماران مبتلا به پنومونی مؤثر باشد در این مطالعه مشخص نگردید. و به نظر می رسد که در درمان پنومونی گاو شیری استفاده از آنتی بیوتیک وسیع الطیفی همچون فلوروفینیکل مؤثر باشد و درمان های کمکی همچون استفاده از ضد التهاب باعث به وجود آمدن هزینه های اضافی می شود. فقط باید به این نکته توجه اساسی شود که موقفيت در امر درمان بستگی به آغاز درمان در مراحل اولیه پنومونی و ثابت نگه داشتن غلظت درمانی داروی ضد میکروبی مؤثر در سرم برای مدت کافی دارد و متداول ترین علت شکست های درمانی به ترتیب اهمیت شامل آغاز درمان در مراحل پیشرفته بیماری، مقدار ناکافی و دوره درمانی کم و مقاومت باکتری ها بر علیه داروهای ضد میکروبی می باشد.

منابع

- 1- Alsemgeest S, Kalsbeek H, Wensing T, Koeman J, Van Ederen A, Gruys E. Concentrations of serum Amyloid-a (SAA) and haptoglobin (HP) as parameters of inflammatory diseases in cattle. Veterinary Quarterly. 1994;16(1):21-3.
- 2- Bednarek, D., Zdzisinska, B., Kondracki, M., and Kanderfer-Szerszen, M. (2003) Effect of steroid and non-steroidal anti-inflammatory drugs in combination with long-acting oxytetracycline on non-specific immunity of calves suffering from enzootic bronchopneumonia. Vet. Microbiol. 96:53-57.
- 3- Crews CE. (2014) Isoflupredone acetate as ancillary therapy for bovine respiratory disease in high-risk stocker calves. Animal Science Undergraduate Honors thesis.5.
- 4- Friton G, Cajal C, Ramirez-Romero R. (2005) Long-term effects of meloxicam in the treatment of respiratory disease in fattening cattle. The Veterinary Record. 156(25):809-11.
- 5- Godson DL, Campos M, Attah-Poku SK, Redmond MJ, Cordeiro DM, Sethi MS, et al. Serum haptoglobin as an indicator of the acute phase response in bovine respiratory disease. Veterinary Immunology and Immunopathology. 1996;51(3-4):277-92.
- 6- Higuchi H, Katoh N, Miyamoto T, Uchida E, Yuasa A, Takahashi K. Dexamethasone-induced haptoglobin release by calf liver parenchymal cells. American journal of veterinary research. 1994;55(8):1080-5.
- 7- Koj A. Initiation of acute phase response and synthesis of cytokines. Biochimica et Biophysica Acta (BBA)-Molecular Basis of Disease. 1996;1317(2):84-94.
- 8- Mohammadi GR, Sharifi K, editors. Comparison of the therapeutic effects of florfenicol and tilmicosin in Enzootic Calf Bronchopneumonia. 9th international congress of the european Association for veterinary pharmacology and toxicology; 2003.
- 9- Poulsen KP, McGuirk SM. (2009) Respiratory disease of the bovine neonate. Veterinary Clinics of North America: Food Animal Practice. 25(1):121-37.